

La influència aviària en aus domèstics i salvatges

06/2013 - Ciència Animal. Una tesi doctoral llegida al CReSA a la UAB ha estudiat el virus de la influència aviària, o grip aviària, en tres espècies d'aus autòctones que tant poden ser salvatges com domèstiques: la perdiu roja, la guatlla europea i el falcó sacre-grifó. Els resultats d'aquest treball mostren que totes tres espècies podrien representar papers importants en el cas que es produïssin brots de diferents tipus de soques. Així, el coneixement de la dinàmica de la infecció i la transmissió en aquestes aus és crucial per a una millor vigilància i gestió dels brots d'aquest virus a Catalunya.

Perdiu roja (*Alectoris rufa*).

El virus de la influència aviària (VIA), més conegut com a virus de la grip aviària, s'ha convertit en un dels reptes més importants per la indústria avícola i la sanitat animal i humana en general. Els constants brots que s'han detectat arreu del món en aus domèstiques i aus salvatges afecten en gran mesura a l'economia d'aquesta indústria i també a la conservació de les aus salvatges.

Fins ara, diversos estudis experimentals i infeccions naturals han permès avaluar la susceptibilitat de nombroses espècies aviàries de menor i major producció a diferents VIA d'alta patogenicitat (VIAAP) o de baixa patogenicitat (VIABP). Per exemple, es considera que la família de les gallines, els gal·lifformes, són altament susceptibles a VIAAP, mentre que les aus aquàtiques es consideren reservoris naturals de VIABP.

Tanmateix, existeix molt poca informació sobre la dinàmica d'infecció de la influència aviària (IA) en la perdiu roja (*Alectoris rufa*), en la guatlla europea (*Coturnix c. coturnix*) i en el falcó híbrid sacre-grifó (*Falco rusticolus x F. cherrug*). Aquestes espècies d'aus poden suscitar un gran interès a regions geogràfiques determinades, com ara la península Ibèrica, ja que no només pertanyen a la fauna autòctona, sinó que també es crien (normalment en sistemes agrícoles extensius) en benefici dels humans, la qual cosa comporta un estret contacte tant amb humans com amb la fauna local.

Amb la fi de comprendre la dinàmica de la infecció pel VIA en aquestes tres espècies, així com quina funció tindrien si hi hagués un brot d'aquest virus per tal de definir millors estratègies de vigilància, es van realitzar tres infeccions experimentals. La patogènia de la infecció tant pel VIAAP com pel VIABP es va determinar per a les tres espècies mencionades, posant especial èmfasi en la descripció de la malaltia clínica, les lesions macroscòpiques i microscòpiques, la presència de l'antigen víric als teixits, el patró d'excreció vírica i la probabilitat de transmissió vírica entre animals.

En primer lloc, aquest treball va posar de manifest que la perdiu roja presenta una elevada susceptibilitat a la soca del VIAAP H7N1, la qual va causar greu malaltia clínica, alta mortalitat i excreció vírica abundant. Per consegüent, aquesta au podria contribuir a la propagació d'un possible brot local del virus. En canvi, els resultats que es van observar pel VIABP H7N9 indicarien que la perdiu roja no és un reservori d'aquest virus.

Pel que fa a la guatlla europea, l'estudi posa en relleu que aquesta au és altament susceptible als dos VIAAP utilitzats (H5N1 i H7N1) i un eficaç suport de replicació i transmissió del VIABP H7N2. Per tant, aquesta au podria tenir una funció important en el cas d'un brot de grip aviària d'aquesta soca, la qual cosa fa ressaltar la necessitat de conèixer amb més profunditat la seva possible funció com a hoste intermediari en el cas dels virus que poden passar d'aus a mamífers.

Finalment, en el falcó híbrid sacre-grifó es va observar una elevada susceptibilitat a la infecció pel VIAAP H5N1. També podria jugar un paper rellevant en la propagació tant de VIAAP com de VIABP. Per primera vegada en rapinyaries, es va reproduir amb èxit la infecció natural a partir de la ingestió de preses infectades. L'ús d'aus de presa a la falconeria i a centres de recuperació de fauna podria posar en risc rapinyaires de gran valor i humans i, per tant, seria convenient realitzar un seguiment intensiu d'aquesta pràctica.

Així doncs, aquesta tesi destaca la importància d'estudiar la susceptibilitat, la dinàmica d'infecció i la probabilitat de transmissió del virus de la influència aviària en aus que es troben en el límit entre les aus salvatges i les domèstiques. Adquirir aquest coneixement és vital per realitzar tasques de vigilància eficaces, desenvolupar mesures preventives adequades i gestionar amb èxit els brots de grip aviària quan es veuen afectades diferents espècies d'aus.

Kateri Bertran i Dolç

Centre de Recerca en Sanitat Animal

"Avian Influenza infection dynamics in minor avian species", tesi doctoral de Kateri Bertran i Dolç, llegida al CReSA de la UAB.

